

[Rimstad.]

handelsministers, har vor hensigt hermed været at gøre opmærksom på forhold i den forestående lovgivning, der afviger fra ministerens egen målsætning, den, jeg tidligere har nævnt, og som kan sammenfattes i sikkerheds- og konkurrencebetragtninger. Vi vil derfor mene, at den kritik, vi her har rejst, har saglighedens vægt og saglighedens styrke.

Det er muligt, som jeg sagde i indledningen til mit indlæg, at saglige hensyn i øjeblikket må vige for andre hensyn, f. eks. politiske, men dette bør ikke være ensbetydende med, at saglige indvendinger ikke senere kan og bør give sig udslag i ændringsforslag til den lovgivning, der nu vedtages. I vort parti anser vi imidlertid de af den højtærede handelsminister foreslåede ændringer til den eksisterende lovgivning for så vigtige, at vi gerne medvirker til, at de fire lovforslag får en hurtig gang gennem tinget.

Handelsministeren (Baunsgaard): Jeg vil gerne allerførst takke i hvert fald de fem af de seks ordførere ikke alene for en positiv stillingtagen generelt bedømt til de forslag, jeg her har fremsat, men — og det vil jeg gerne understrege som noget værdifuldt — for en positiv indstilling over for hele problemkomplekset omkring dansk skibsfart. Heller ikke det sidste — en positiv indstilling til problemerne i det hele taget — er jeg i stand til at takke det ærede medlem hr. Vivike for. Efter min opfattelse var det ærede medlems ordførertale én eneste stor, meget beklagelig imødekommelse af meget ensidige og, som det ærede medlem selv udtrykte det, særdeles klassebetonede synspunkter, som jeg ikke tror tjener det ærede medlem eller hans parti til ære i den omstillingsproces, partiet jo ellers forsøger på at foretage.

Hele problemet omkring søfartslovgivningen må ifølge sin natur være kompliceret og bedømmes ud fra hensyn, der må forekomme fremmede for de fleste, der ikke har et ganske nøje kendskab til søfartens forhold. Det gælder selvfølgelig også, og måske i særlig grad, de lovforslag, der her er til behandling, og måske igen i særlig grad det, som er det mest indholdsrige, det mest omfangsrige, lovforslaget om skibes bemanning.

Jeg forstår udmærket, at de forskellige ordførere fremfører berettiget tvivl om, hvorvidt det har været muligt for os i handelsministeriet og for mig i den endelige afgørelse at ramme det nøjagtigt rigtige, når jeg udtaler, at jeg har haft sikkerhedskriteriet ikke alene som hovedhensyn, men som det egentlige og eneste hensyn. Det hænger ganske enkelt sammen med, at sikkerhedskriteriet ikke er noget entydigt. Det er ganske overordentlig svært at definere sikkerhedskriteriet så entydigt, at der ikke med saglig begrundelse alligevel vil kunne opstå uenighed om, hvor det endelige resultat må ligge.

Jeg forstår godt det synspunkt, som det ærede medlem hr. Viggo Hauch gjorde gældende vedrørende dette, og for så vidt også det ærede medlem hr. Peter Nielsen, som gav udtryk for forundring over, at jeg i udarbejdelsen af den endelige bemanningsskala er kommet til et resultat, der foreskriver cirka lige så mange lærlinge, om man vil, eller ubefarne som befarne i bemandingslovforslaget. Jeg forstår godt, at det hos nogen kan have givet en fornemmelse af, at jeg måske her har stræbt efter — og kun har haft denne bestræbelse — at finde en mellemproportional. Det er ikke tilfældet. Det, jeg ikke har turdet se bort fra, er, at når der i bemandingsreglerne er foreskrevet og efter min opfattelse må være foreskrevet bestemmelser om en vis sejltid, altså en vis forudgående uddannelse, før man kan karakteriseres som befaren, kan det måske være nødvendigt at foreskrive bemanning i et vist omfang med ubefarent mandskab, for at de bestemmelser, der lovgivningsmæssigt er fastsat som kriterium for at være befaren, kan opfyldes. Jeg har ikke turdet se bort fra det, og det er forklaringen på, at jeg efter forhandlingerne med organisationerne i større omfang end i det oprindelige udkast, jeg forelagde organisationerne, har foreskrevet bemanning med ubefarent mandskab. Jeg vil dog gerne sige, at jeg er ikke ene om at være kommet til et sådant resultat. Hvis man ser på bemanningen i Norge og Sverige, vil man nemlig se, at det er ganske det samme træk, der gør sig gældende i de foreskrevne bemanding.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen pegede ganske rigtigt på det bemærkelsesværdige i, at man har omtrent lige så mange